

เส้นทางสีขาว

วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

โอวาทหลวงพ่อดัมมชโย

ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย





ภาพ : รัตน์บัลลังก์ สภาธรรมกายสากล (หลังคาจาก)

วันศุกร์ที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

เวลา ๑ พรรษาที่ผ่านมา เราจะเห็นว่าไม่นานเลย อย่างที่หลวงพ่อบอกได้พูดไว้เมื่อวันเข้าพรรษาว่า ใครอยากคิดว่าเป็น เป็นเวลาแค่ประเดี๋ยวนิดเดียวเท่านั้น วันนี้เราก็ได้พิสูจน์แล้วว่า ประเดี๋ยวนิดเดียวจริง ๆ

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงบัญญัติให้พระภิกษุได้อยู่จำพรรษาด้วยกัน ทรงประสงค์ให้พระภิกษุได้บำเพ็ญสมณธรรมอย่างเต็มที่ เพื่อแสวงหาพระนิพพาน หรือขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไป เพราะเป็นฤดูกาลที่เหมาะสมต่อการบำเพ็ญสมณธรรมเพราะอากาศไม่ร้อนและไม่หนาวจนเกินไป

ในสมัยพุทธกาล ภายในพรรษามีผู้บรรลุธรรมากัสมัย คือเข้าถึงพระรัตนตรัยในตัวกันมากมาย เป็นโคตรภูบุคคล เข้าถึงกายธรรมพระโสดาบันก็มาก กายธรรมพระสกิทาคามี กายธรรมพระอนาคามี จนกระทั่งถึงกายธรรมพระอรหัตก็มากมายก่ายกองทีเดียว เป็นต้นบุญต้นแบบให้แก่พวกเรา

ดอกผลแห่งความเพียร

พรรษาที่ผ่านมานี้ก็เช่นเดียวกัน เราได้ใช้ช่วงเวลาให้เป็นประโยชน์ต่อการบำเพ็ญสมณธรรม ซึ่งแต่ละรูปก็ทราบด้วยตัวของตัวเองแล้วว่า เราเอาจริงเอาจังแค่ไหน ใช้เวลาที่ผ่านมาให้เป็นไปเพื่อการบำเพ็ญสมณธรรม ทำพระนิพพานให้แจ้งกันแค่ไหน

หลวงพ่อบอกว่า โดยภาพรวมแล้ว ลูกทุกรูปมีความตั้งใจที่จะแสวงหาหนทางพระนิพพาน ตั้งใจจะทำพระนิพพานให้แจ้งกันทุกรูป

ต่างกันที่เล็กน้อยเท่านั้น บางรูปมีกิจวัตรกิจกรรม มีภารกิจที่หมู่คณะได้มอบหมายเอาไว้ให้ แต่ก็ทำภารกิจควบคู่ไปกับจิตใจ ส่วนที่จะไม่ทำเลยหลงพ้อคิดว่าในวัดของเราไม่มี ก็ให้สังเกตดูผลที่ออกมาว่า เราประกอบเหตุกันมาอย่างไร ถ้าประกอบเหตุดีผลดีก็ย่อมตามมาด้วย

ประสบการณ์ภายในที่เกิดขึ้นเป็นรางวัลจากผลแห่งการทำความเพียรของเรา บางคนก็หยุดใจเป็น บางคนหยุดได้มาก บางคนหยุดได้น้อย บางคนใจโล่งโปร่งเบาสบาย ใจขยาย เห็นแสงสว่างภายใน เห็นดวงธรรม เข้าถึงกายภายในก็มี และเข้าถึงพระธรรมกายก็มี

ลูกทุกรูปได้ชื่อว่า ได้ใช้วันเวลาให้เป็นประโยชน์ต่อการสร้างบารมี เอาบุญทุกอย่าง ทั้งทานศีลภาวนา ทั้งช่วยเหลือกิจการงานส่วนรวม บางรูปเรียนปริยัติ บางรูปก็ปฏิบัติ บางรูปเรียนด้วย สอนด้วย บางรูปก็ไปเป็นพระอาจารย์ให้กับญาติโยม หรือชักชวนญาติโยมให้มาสร้างคุณงามความดี บำเพ็ญบุญกิริยาวัตถุ ๓ ประการ ๑๐ ประการ เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นความดีงาม เป็นบารมีของลูกทุก ๆ รูป ที่ตั้งใจทำกันมาทุกพรรษา ซึ่งเราจะขึ้นนอกขึ้นใจกันแค่ไหน ก็ขึ้นอยู่กับว่า เราประกอบเหตุกันมาเพียงใด

ภายในพรรษาที่ผ่านมา เราทำภารกิจกับจิตใจควบคู่กันไป ปัญหาที่เราแก้กันไป งานที่เราทำกันไป บุญที่เราสร้างกันไป ภาวนาที่เราเจริญกันไป ยากที่ใคร ๆ จะทำได้อย่างเรา แต่อย่างไรก็ตาม เราไม่ควรประมาท จะต้องใช้ชีวิตของเราให้เป็นประโยชน์ต่อการสร้างบารมีให้ยิ่งไปกว่านี้ เพราะว่าเรายังเป็นบ่าวเป็นทาสของกิเลสอาสวะทั้งหลาย ทั้งความโลภโกรธหลงยังมาบังคับบัญชาเราได้อยู่ ซึ่งเราก็

รู้ตัวของเราเอง และเป้าหมายของเราต้องการจะหลุดพ้นจากสิ่งเหล่านี้ เพื่อไปสู่ที่สุดแห่งธรรม

อย่าเพิ่งชะล่าใจว่า เรามีบุญมีบารมีเยอะแล้ว ทำแค่นี้มากพอแล้ว จะนอนทอดหุ่ยหรือขี้เกียจในการสร้างความดีเอาไว้ก่อน จะหยุดบ้าง หย่อนบ้าง อย่าคิดอย่างนั้น เพราะเมื่อความตายไม่มีนิमितหมาย เป้าหมายชีวิตยังไม่ปรากฏ นั่นเป็นเครื่องยืนยันว่า เรายังบารมีอ่อนอยู่ ยังจะต้องสร้างให้แก่กล้าขึ้นไปอีก

วันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ

วันนี้เป็นวันสุดท้ายของการอยู่จำพรรษาด้วยกัน เรียกว่า “วันมหาปวารณา” ซึ่งจะต้องรักษาอีก ๑ ราตรี พรุ่งนี้จึงเป็นวันออกพรรษา ที่ผ่านมานั้นถ้ารูปโฉมทำความเพียรยังไม่เต็มที่ ยังไม่อิ่มอกอิ่มใจ นึกทีไรก็ยังไม่ปิติ ยังไม่ภาคภูมิใจว่า พรรษาที่ผ่านมาเราชำระกาย วาจาใจให้สะอาดให้บริสุทธิ์ดีแล้วจนกระทั่งความบริสุทธิ์ผุดขึ้นมา กลางหยุดกลางนิ่ง ก็ให้เอาวันนี้สร้างประวัติศาสตรชีวิตอันงดงาม ให้เกิดขึ้นกับตัวของเราเองให้ได้

วันนี้เป็นวันสำคัญพระจันทร์เต็มดวงสว่างไสว ความสว่างปรากฏ เกิดขึ้นบนท้องฟ้า สว่างในจักรวาล พระนิพพานส่งผั่งสำเร็จลงมาให้ ถ้าหากเราได้ใช้เวลาในวันนี้เพื่อประพฤติธรรมกันอย่างเต็มที่ โอกาสที่เราจะเข้าถึงธรรมมีมากทีเดียว ดูหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกายเป็นตัวอย่าง ท่านใช้วันเดียวคืนเดียวเท่านั้น สละชีวิตตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรม

กระทั่งไปเห็นแผนผังที่แท้จริงของชีวิตในวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เหมือนกัน
วันนี้ก็เช่นเดียวกัน หลวงพ่อหวังว่า บนท้องฟ้าสว่างด้วยแสงจันทร์
ภายในกลางกายของลูกทุกรูปก็คงสว่างด้วยแสงธรรม

ถ้าหากความสว่างปรากฏเกิดขึ้นในกลางกาย หลับตาแล้วไม่มีความ
ปิติความภาคภูมิใจก็เกิดขึ้นกับเรา ความปิติขบถของสงฆ์เกล้าก็
จะเกิดขึ้นแก่ชาวสวรรค์ที่มีทิพยจักขุ มีญาณทัสสนะที่ได้เห็นภาพแห่ง
ความดีงามของพวกเราที่กำลังทำความเพียร ทำหยุดทำนิ่ง กระทั่งเกิด
ความสว่างโพล่งขึ้นภายใน เห็นเส้นทางสายกลาง ทางไปสู่อายตนะนิพพาน
เป็นทางแห่งความบริสุทธิ์ ทางแห่งพระอรียเจ้าสว่างโพล่งเกิดขึ้นมา
เขาจะเกิดความปิติปราโมทย์ใจเช่นเดียวกับตัวเรา เพราะฉะนั้นใช้วันนี้
ให้เป็นประโยชน์ต่อการบำเพ็ญสมณธรรม

มหาปวารณา

เมื่อสักครู่นี้ เราได้กล่าวคำปวารณาซึ่งกันและกันระหว่างอาวโส
กันเต เริ่มต้นจากหลวงพ่อเรื่อยไปถึงภิกษุผู้บวชใหม่ จากพระนวกะถึง
พระเถระว่า หากได้เห็น ได้ยิน หรือสงสัย ในสิ่งที่ได้กระทำแล้วขวางต่อ
หนทางพระนิพพาน ก็ให้อาศัยความเอ็นดู อาศัยวิญญานกัลยาณมิตร
ช่วยแนะนำตักเตือนโดยธรรม ชี้ชุมทรัพย์ให้กันและกันว่า ไม่ควรทำ
สิ่งนี้ เพราะจะเป็นอุปสรรคต่อการไปสู่อายตนะนิพพาน

เมื่อใครได้รับคำแนะนำอย่างนี้แล้วก็ทำใจนิ่ง ๆ เอาไว้ รับฟังด้วยใจ
ที่เป็นปกติ ถ้าสิ่งที่เขาแนะนำนั้นเป็นจริง เราก็กะไรเสีย ถ้าไม่จริง
เราก็กะไรเสียผู้ที่เขามาแนะนำ และขอบคุณเขาไป อย่าขุนมัว

หลักวิชาที่จะไปสู่ायตนนิพพาน ที่พระลัมมะลัมพุทธเจ้าทรงวางแบบแผนเอาไว้ว่า ให้แนะนำตักเตือนกันได้โดยธรรมระหว่างผู้อาวุโสกับกันเฒ่า ด้วยความรักปรารถนาดีอย่างแท้จริง ไม่ใช่ตีเตือนหรือินินทากันเพื่อประโยชน์ซึ่งกันและกัน ผู้เตือนก็ได้บุญ ผู้ถูกเตือนก็ได้รับประโยชน์ว่า มีคนคอยดูแลเอาใจใส่ เป็นห่วงเป็นใย มีความรักปรารถนาดีต่อเรา ช่วยชี้ขุมทรัพย์ข้อบกพร่องให้ เราจะได้ปรับปรุงแก้ไข เมื่อแก้ไขแล้วความสมบูรณ์ก็จะเกิดขึ้นกับตัวของเรา เป็นการแนะนำสร้างสรรค์เป็นสิ่งดีงามที่ควรรักษารักรักษา และควรให้เป็นหลักวิชาในการที่จะประคับประคองกันไปสู่ฝั่งของพระนิพพาน

ที่ผ่านมา เนื่องจากว่าเรายังมีกิเลสอาสวะกันอยู่ เมื่อมีผู้มาแนะนำตักเตือนก็มักจะขุ่นมัว เอาความขุ่นมัว ความขัดเคืองใจ เอาทิฐิมานะมาใช้กันก่อน ความขุ่นมัวก็เลยบดบังหนทางพระนิพพาน บดบังดวงปัญญา ปัญญาที่มีอยู่ก็ไม่ได้นำมาใช้ ประโยชน์ก็ไม่เกิดขึ้นทั้งสองฝ่าย ทั้งตัวผู้แนะนำและผู้ที่ถูกแนะนำ เพราะความขุ่นมัว ทิฐิมานะ ความถือตัวว่า เรารู้ดีแล้ว เข้าใจดีแล้ว เธอไม่ต้องมาเตือน เมื่อความขุ่นมัวเกิดขึ้น ช่องว่างระหว่างทั้งสองก็เกิดขึ้น เคยมองหน้ากัน มีความรักปรารถนาดีห่วงใยกันก็ไม่ค่อยอยากจะทำมองหน้ากัน มองกันด้วยหางตา ซายตา หรือเบือนหน้ากันไปคนละทิศละทาง ถ้อยคำที่เป็นที่รักที่เคยพูดกันก็กลายเป็นถ้อยคำที่นำมาซึ่งความร้าวฉาน ร้าวใจ ห่างเหินกันไป สิ่งที่เราจะเจอที่ผ่านมามักเป็นเช่นนั้น

พรรษานี้เอาใหม่ ที่ผ่านไปแล้วก็แล้วกันไป เราไม่มีโอกาสที่จะไปแก้ไขข้อผิดพลาดแต่หนหลังได้ เมื่อเรายังแก้ไขอดีตไม่ได้ เราก็สร้าง

ปัจจุบันและอนาคตให้ดีขึ้นด้วยการทำตามแบบแผน ตามหลักวิชาที่
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงวางเอาไว้

ในสมัยพุทธกาล เมื่อต่างปวารณากันแล้ว ก็แยกย้ายกันไปปฏิบัติ
ธรรม เพื่อแสวงหาที่วิเวก พบสถานที่ที่ร่มเย็นตรงไหน โคนไม้ ลอมฟาง
ในถ้ำ ในอาราม เรือนว่าง ภูเขา ชายทะเล ป่าไม้ หรือที่ไหนที่เห็นว่า
เหมาะสม เป็นที่ที่ร่มเย็น อยู่แล้วสบาย ปราศจากเหลือบุงรังไร คนภัย
คนพาล ดินฟ้าอากาศเหมาะสม อาหารการกินสมบูรณ์ ก็จะใช้สถานที่
นั้นประพฤติปฏิบัติธรรม

เมื่อต่างแยกย้ายกันไปปฏิบัติธรรม ก็ได้อาศัยการปวารณานี้แหละ
เป็นโอกาสให้ได้พบปะเจอเจอกัน อยู่ห่างกันก็ยังระลึกนึกถึงกัน เมื่อ
ได้ยินข่าวคราวจากใครที่เขามาเยี่ยมเยียนว่า เพื่อนสหธรรมิกรูปนั้น
รูปนี้กำลังจะออกนอกเส้นทาง จะโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ ก็ยังอาศัย
ความเอ็นดูไปเยี่ยมเยียนไปมาหาสู่ หาทางที่จะแนะนำเพื่อนสหธรรมิก
ตามที่ได้ปวารณากันเอาไว้ บางรูปก็เตือนโดยตรงต่อนั้นได้เลย บางรูป
ก็ต้องหาโอกาสเตือนทางอ้อม ค่อย ๆ ปรับจิตปรับใจจนกระทั่งจิตใจเขา
เกลี้ยงเกลาสะอาดพอที่จะรองรับคำแนะนำที่ดีได้จึงค่อยแนะนำกันไป

เป้าหมายของเราจะต้องไปสู่อายตนิพพาน ไปสู่ที่สุดแห่งธรรม
เราจะไปสู่ที่สุดแห่งธรรมเพียงลำพังไม่ได้ ต้องไปเป็นทีม และทีมจะไป
ด้วยกันได้จะต้องมีความรู้ ความบริสุทธิ์เท่าเทียมกันทั้งทีม เพราะ
ฉะนั้นแม้ว่าเราจะอยู่ห่างไกลกันแค่ไหนก็แล้วแต่ เมื่อได้เห็น ได้ยิน
หรือสงสัยอะไรต่าง ๆ ที่จะเป็นอุปสรรคต่อการไปสู่ที่สุดแห่งธรรม
ต่อการบำเพ็ญสมณธรรม หรืออุปสรรคต่อการประพฤติพรหมจรรย์
ก็ให้แนะนำตักเตือนกัน ให้รักษาแบบแผนอันงดงามนี้ไว้นะลูกนะ

หาโอกาสมาแนะนำตักเตือนเป็นกัลยาณมิตรกัน ทำสิ่งที่ปวราณากันในวันนี้ให้จริงจังก้นขึ้นมา แต่ก็ให้สังเกตให้ดีกว่า เราจะแนะนำตรงๆ ในตอนนั้นทันที หรือจะเตือนทางอ้อมก็เลือกเอา แล้วแต่ธาตุจริตอัธยาศัยของแต่ละรูปที่ไม่เหมือนกัน แต่เป้าหมายคือ มุ่งเพื่อให้ได้เกิดประโยชน์

ถ้าเราทำได้อย่างนี้ ทีมของเราจะเป็นทีมแห่งความบริสุทธิ์ ด้วยความบริสุทธิ์อันนี้เอง จะเป็นแหล่งกำเนิดแห่งความรู้แจ้งที่จะก่อให้เกิดความรู้เท่าเทียมกันทั้งทีม **เมื่อความบริสุทธิ์และความรู้แจ้งเกิดขึ้นในหมู่คณะ ที่สุดแห่งธรรมก็อยู่ในกำมือของเรา จำคำนี้เอาไว้ให้ดีที่สุด**

สิ่งที่ต้องทำต่อไป

เมื่อเราได้ปวราณากันเสร็จเรียบร้อยแล้ว นับจากวันนี้ก็ขอให้ตั้งอกตั้งใจประพฤติธรรมกันให้เต็มที่ บำเพ็ญสมณธรรมกันต่อไป

ออกพรรษามีเวลา ๙ เดือน มากกว่าในช่วงเข้าพรรษาเสียอีก เราจะต้องทำความเพียรกันต่อไป อย่าทำความเพียรเฉพาะภายในพรรษาเท่านั้น ภายในพรรษาก็ถือว่า เรามาอยู่พร้อมหน้าพร้อมตากัน มีความอบอุ่นใจ ได้ประพฤติธรรมร่วมกัน

ออกพรรษาแล้ว บางรูปอาจจะแยกย้ายกันไปตามสถานที่ต่าง ๆ เพื่อประพฤติปฏิบัติธรรม หรือปฏิบัติการกิจต่าง ๆ ก็ให้ใช้เวลา นอกพรรษานั้นบำเพ็ญสมณธรรมเช่นเดียวกัน **ให้ภารกิจกับจิตใจไปด้วยกัน ทำควบคู่กันไปอย่างนี้ บารมีก็เกิดขึ้นกับเราทุกวันทุกคืน**





ความปรารถนาของหลวงพ่อ

ตั้งแต่หลวงพ่อบวชมา ปีนี้เข้าพรรษาที่ ๓๒ แล้ว ความตั้งใจเดิมของหลวงพ่อก็ไม่เคยหลุดไปจากใจ ไม่เคยเปลี่ยนแปลงเลยนั่นคือ อยากจะให้ลูกทุกรูป ทั้งพระทั้งเณรรวมถึงอุบาสกอุบาสิกาได้เข้าถึงวิชาธรรมกาย เป็นความปรารถนามากทีเดียว แต่ความปรารถนาของหลวงพ่อก็จะสมหวังได้ ลูกทุกรูปต้องร่วมมือกัน ต้องปฏิบัติธรรมเจริญสมาธิภาวนากันไปทุกวันทุกคืน ทำกันไปเรื่อย ๆ ให้สม่ำเสมอสักวันหนึ่งเมื่อเรามีของเราเต็มเปี่ยม จิตใจเราสะอาดบริสุทธิ์ผ่องใส เราต้องเข้าถึงอย่างแน่นอน

หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านพูดคำที่เป็นหนึ่งไม่มีสอง ญาณทัสสนะของท่านแม่นยำ ท่านยืนยันว่า ทุกคนมีดวงธรรมที่ทำให้

เกิดเป็นกายมนุษย์อยู่ภายในตัว ไสบริสุทธิ์โตเท่ากับฟองไข่แดงของไก่ ถ้าไม่มีดวงธรรมดวงนี้มาเกิดเป็นมนุษย์ไม่ได้ และดวงธรรมดวงนี้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ ถ้าทำถูกหลักวิชา มีความเพียร และใจต้องใส เยือกเย็น ถ้าทำได้อย่างนี้แล้วเป็นต้องเข้าถึงกันทุกคน หลวงพ่อเชื่อว่า สิ่งที่ท่านพูดสั่งสอนเอาไว้เป็นความจริง

ลูกทุกรูปทั้งพระภิกษุสามเณร ถ้าหากว่ามีความเพียร ทำอย่างสม่ำเสมอ ให้ถูกหลักวิชา ทำให้ใจใสเยือกเย็นจริง ๆ แล้ว จะต้องเข้าถึงอย่างแน่นอน กำลังบุญของทุกรูปมีเหลือเพื่อที่จะเข้าถึงพระธรรมกายภายในได้อยู่แล้ว จะขาดก็ขาดสิ่งที่ว่า คือ เอาจริง และทำถูกหลักวิชาใหม่ สม่ำเสมอใหม่ ใจเยือกเย็นพอใหม่เท่านั้น

ถ้ามีบุญน้อย เราจะมาบวชอยู่ร่วมอารามเดียวกันยาก กระแสบุญเขาดึงดูดเอามารวมเป็นหมู่กัน เหมือนฝูงนกเข้าฝูงนก ฝูงเนื้อเข้าฝูงเนื้อ ฝูงปลาเข้าฝูงปลา ธรรมกายก็ต้องอยู่ในหมู่ของธรรมกาย บุญเก่าของเรามีเหลือเพื่อ เหลือแต่ว่าจริงแค่ไหน ถ้าจริง ถูกหลักวิชา สม่ำเสมอ ใจใสเยือกเย็นอย่างนี้ก็จะต้องเข้าถึงของจริงอย่างแน่นอน

ในที่สุดนี้ หลวงพ่อขอนุโมทนาสาธุการกับลูกทุกรูปที่ได้นำไปจรรวมาร่วมสร้างมหาทานบารมีร่วมกับหลวงพ่อในวันนี้ ขอให้บุญบารมีรัศมีกำลังฤทธิ์อำนาจสิทธิเดชขบชาติของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ บารมีธรรมหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ คุณนายอาจารย์ มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง มหาทานบารมี ตลอดจนกระทั่งความดีทั้งหลายที่ได้สั่งสมอบรมมานับภพนับชาติไม่ถ้วน ตั้งแต่ปฐมชาติที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์สร้างความดีเรื่อยมา ทั้งบุญเล็กบุญน้อย บุญใหญ่ รวมเป็นบารมี ๓๐ ทศ

ให้บารมีทั้งหมดมารวมอยู่ในศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้กลั่นกายวาจาใจ ธาตุธรรมเห็นจำคดีรู้ให้สะอาดบริสุทธิ์ ให้หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ วิบัติ บาปคักดีลีลสิ่งที่ไม่ดีต่าง ๆ ให้มลายหายสูญ

ให้ลูกทุกรูปมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ให้อายุขัยยืนยาว ได้สร้างบารมีไปนาน ๆ ให้ปลอดกังวล ปลอดจากอุปกิเลส ปลอดจากนิวรณ์ธรรมทั้งหลาย ปลอดจากอุปสรรคต่าง ๆ นานาที่จะมาขัดขวางในการประพฤติปฏิบัติธรรม ในการสร้างบารมี ในการบำเพ็ญสมณธรรม ในการปฏิบัติภารกิจที่หลวงพ่อกและหมู่คณะมอบหมายเอาไว้

ให้ลูกรู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอดในวิชาธรรมกายของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ธรรมอันใดที่หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ได้บรรจุ ของจบบรรจุธรรมนั้น

ให้มีมหาสมบัติจักรพรรดิเกิดขึ้นไว้ใช้สร้างบารมีอย่างไม่รู้จักหมดจักสิ้นไปทุกภพทุกชาติ ตราบกระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรม

ขอให้เป็นที่รักของมนุษย์ของเทวาทั้งหลาย จะแนะนำสั่งสอนบุคคลใด จะเป็นบัวเหล่าไหนก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นปทปมะที่ใคร ๆ ไม่อาจโปรดได้ก็ตาม ก็ให้บุญบารมีนี้สามารถโปรดได้หมดทุกคน ไม่มีเว้นเลยแม้แต่คนเดียว

ความปรารถนาอันใดก็ตามที่ลูกทุกรูปได้ตั้งใจไว้อย่างดีแล้ว เป็นความปรารถนาที่เป็นไปเพื่อการสร้างบารมีให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป ขอความปรารถนานั้น จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมกายของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ จงทุกประการเทอญ ◎

